

English abstract for back page of thesis

The thesis is about intangible, incoherent and fragile, so-called "low-technological" innovation processes in adult psychiatry. Through micro-sociological analyses it investigates an employee driven initiative, more specifically, a group of staff's efforts to change the working practice to retrieve meaning in their work. This initiative is about introducing the treatment approach Open Dialogue. The exploration of the staff members' efforts is done through a STS and Actor-Network theoretical perspective.

The thesis is developing a vocabulary, for example "*heterogeneous listening*", where the intangible and fragile becomes possible to follow and investigate, not only through talk, but also through observations of spatial setups, temporality and silence.

The thesis discusses that innovation processes are not necessarily explained as coherent, causal or linear. Rather, with an STS and Actor-Network theoretical approach the specific and situated ways of organising innovation processes can enlighten processes of becoming and sustainability of new practices in new ways. Therefore the thesis adds three aspects to the research that couples innovation and psychiatry. These three things are: *sensitivity*, *heterogeneity* and *multiplicity*.

In conclusion the thesis offers seven work advices to what is formulated as "*sensitive innovation*". Sensitive innovation is both a result of a sensitive, heterogenic and multiple view on change, and at the same time it is a point of departure to how one can help new dreams to become reality. These seven working advices are suggestions to how one concretely can support "low-technological" innovation processes in an Actor-Network theoretical inspired perspective.

Afhandlingen handler om svært begribelige og sårbare, såkaldt "lav-teknologiske" innovationsprocesser i voksenpsykiatrien. Gennem mikro-sociologiske analyser undersøger den et medarbejderdrevent initiativ, nærmere bestemt, en personalegruppes bestræbelser på at ændre deres arbejdspraksis for at genfinde mening i deres arbejde. Dette initiativ drejer sig om arbejdet med at indføre behandlingstilgangen Åben Dialog. Afhandlingen er et studie i personalets bestræbelser ud fra et STS og aktør-netværksteoretisk (ANT) perspektiv, og den diskuterer hvordan særlige måder at ordne innovationsprocesser på, kan belyse nye praksissers tilblivelsesprocesser og overlevelsesdygtighed.

Afhandlingen udvikler et vokabular, for eksempel "*heterogen lytning*", hvormed det svært begribelige og sårbare bliver muligt at følge og undersøge, ikke kun gennem tale, men også gennem observation af rum, tid og stilhed. Afhandlingen tager fat i, at innovationsprocesser ikke nødvendigvis kan bestemmes sammenhængende, kausalt eller lineært. Derfor har afhandlingen som ambition at lægge tre ting til forskning, som kobler innovation og psykiatri. Disse tre ting er *sensitivitet*, *heterogenitet* og *multiplicitet*.

Slutteligt tilbyder afhandlingen syv arbejdsråd til det, som bliver formuleret som "*sensitiv innovation*". Sensitiv innovation er både resultatet af et sensitivt, heterogent og multipelt blik på forandring, og samtidig et udgangspunkt for, hvordan man kan hjælpe nye drømme på vej til at blive en realitet. Disse syv arbejdsråd er forslag til, hvordan man konkret kan gå til værks, såfremt man gerne vil støtte "lav-teknologiske" innovationsprocesser i et ANT inspireret perspektiv.

